

Stefan Wesołowski

Dolice, woj. szczecińskie. Stanowisko 30

Informator Archeologiczny : badania 12, 291-292

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uzupełnienia sezonu 1978

Sprawozdania nadesłane po wykonaniu matryc maszynopisu
na wiosnę 1979 r.

CZERSK, gm. Góra Kalwaria
woj. warszawskie
Stanowisko "Wzgórze Zamkowe"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej
w Warszawie

Badania prowadziła dr Jadwiga Rauhutowa,
konsultantem był czł. rzecz. PAN, prof. dr Witold
Hensel. Finansował WKZ m. st. Warszawy. Dwu-
nasty sezon badań. Grodzisko i murowany zamek.
Wczesne i późne średniowiecze.

Odsłonięto dalsze fragmenty wału obronnego /działki 38 A i 37
A-D/. Wał ten pochodzący zapewne z początku XIV wieku zbudowany
był na różnych odcinkach w odmienny sposób. Jego zachowany strop
stanowiła konstrukcja rusztowa wzniesiona z szerokich, łupanych bier-
wion układanych równoległe do przebiegu wału i spoczywających na
bierwionach ułożonych do niego poprzecznie. Poziomy pomiędzy nimi
wypełnione były żółto-zielonkawą gliną. W odmienny nieco sposób zbu-
dowany był wał na odcinku południowym /odcinek 38 A/. Stanowiły go
dyle ułożone poprzecznie w odległości około 3 m od siebie, dodatkowo
umocnione brukiem kamiennym. W części południowej wał wykazywał
wyraźne odchylenie w kierunku północno-zachodnim. W części północnej
/działki 37 A i częściowo 37 D/ odsłonięto natomiast resztki skrzyń
drewnianych, szerokości 3,80 m, stanowiących pozostałość konstrukcji
izbicznej i wypełnionych żółto-zielonkawą gliną, miejscami przepaloną
i ziemią.

W rumowiskach wału XIV wieku znaleziono ułamki naczyń glinia-
nych, kości zwierzęce, groty bełtów, kuszy, duży klucz żelazny, gwoź-
dzie, łupę żelazną, półfabrykaty z wapni - ciężarków do sieci i pręc-
lików, dno naczynia z kory brzozonej.

W bieżącym sezonie odsłonięto także relikty budynków z 2 połowy
XI - 1 połowy XII wieku o konstrukcji zrębowej, wyposażonych w kle-
piska i urządzenia ogniowe /działki 41 C i 36 D/, resztki moszczenia
dziedzińca zamkowego z XIV wieku /działki 17 C/, oraz naziemną bu-
dowlę z dwupoziomym klepiskiem z XV-XVI stulecia /działki 3 C-D/.

Badania będą kontynuowane.

DOLICE
woj. szczecińskie
Stanowisko 30

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej

Zakład Archeologii
Nadodrza

Badania prowadził mgr Stefan Wesolowski.
Finansował IHKM PAN. Trzeci sezon badań.
Cmentarzysko kurhanowe kultury lużyckiej
z IV okresu epoki brązu.

Prace wykopaliskowe prowadzone w rejonie Dolic, związane z szerszym programem badawczym na Ziemi Pyrzyckiej objęły środkową część cmentarzyska. Poszukiwano także współczesnej cmentarzyskowi osady.

Rozpoznano formy konstrukcyjne stosowane przy budowie kurhanów, poznano nowe formy pochówku, uzyskano sporą ilość ceramiki oraz odkryto osadę położoną w bezpośrednim sąsiedztwie stanowiska 30. Według wstępnej oceny wiąże się ona z IV okresem epoki brązu. W kurhanie 1 odkryto następujące pochówki grobowe. Na poziomie najstarszego bruku kamiennego związanego z wewnętrznym kręgiem na płytach kamiennych posadowiony był ciałopalny grób popielnicowy /nr 2/, z którego zachowała się rozbita popielnica i ułamki kilku naczyń. W pobliżu powyższego grobu wystąpił grób /? / pozbawiony całkowicie inwentarza grobowego. Był zbudowany w formie skrzyni /0,40 m x 0,40 m/ o ścianach z płaskich kamieni i dnie wyłożonym małymi kamyczkami. Wypełnisko skrzyni stanowił żółty piasek, a na bruku zalegała brązowa glina. Za trzeci pochówek grobowy w tym kurhanie należy uznać grób popielnicowy usytuowany na zewnątrz kręgów pod płaszczem kamiennym kurhanu. Była to popielnica z przepalonymi kośćmi oraz misa. Poza tym w płaszczu kurhanu występowały skupiska skorup, a w jednym wypadku, w calcu wystąpiła jama ziemna z wypełniskiem czarnej spopielonej ziemi i fragmentami kilku naczyń. W jamie tej nie stwierdzono przepalonych kości ludzkich.

Rozkopany został także kurhan 2. Jest to obiekt w rzucie poziomym kolisty z jednym u podstawy kręgiem kamiennym, rysujący się w terenie jako kopulasty pagórek. W kurhanie powyższym odsłonięto pięć kolejnych płaszczy kamiennych przewarstwionych żółtym piaskiem. W części centralnej kurhanu odkryto komorę grobową zbudowaną z trzech bloków oraz jednej płyty kamiennej. Wewnątrz komory, na płycie kamiennej posadowiono grób ciałopalny bezpopielnicowy /przepalone kości bez zawartości stosu/.

Badania będą kontynuowane.

SZCZECIN-STARE MIASTO
Podzamcze

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej
Zakład Archeologii Nadodrza